

har gældt i saa mange Aar, og som er bleven benyttet i Tusinder og atter Tusinder af Tilfældeovre i Nørrejyland.

Beth: Ja, jeg tror altsaa, at jeg ikke havde misforstaaet de ærede Forslagsstillere. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, som nu talte, var Meningen omtrent saaledes, som jeg havde opfattet den. Jeg vilde anse det for særdeles heldigt, om en Bestemmelse af den Art, Lovforslaget tilsigter, blev indført lige over for Laan i Kreditforeninger, men bagefter Kreditforeningslaanene staa jo ikke sjældent andre Laan, og til dem behøver man ogsaa mange Gange en Panteattest. Saa kommer det frem, som jeg antydede, hvor vidt man altsaa, naar man skal optage Laan bagefter Kreditforeningslaan, skal staffe en Panteattest, som koster 3 Kr. 90 Ø. Nu ved jeg ikke, om de ærede Forslagsstillere tør gaa saa vidt, at de tør sige, at den Panteattest, som en Gang er til Stede, kan ogsaa bruges, saa snart der er Tale om at optage et sekundært Laan, men det mene vel altsaa de ærede Forslagsstillere ikke kan gøres. Derimod skal jeg intet sige. Det er mit Ønske, at denne Lov maatte fremmes, jeg deler fuldkommen det Ønske, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at Loven maatte fremmes saa hurtigt som muligt, men jeg har kun villet gøre opmærksom paa dette enkelte Punkt, og naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne omtalte, at han netop havde taget disse Udtryk fra en ældre Lov fra 1856, der angaar et specielt Tilfælde, skal jeg uden paa nogen Maade at ville lægge Hindringer i Vejen for Lovforslaget — tværtimod, det er mit særdeles Ønske, at det maa blive fremmet hurtigt og maa blive til Lov saa snart som muligt, jeg anser det i det hele for en særdeles gavnlig og ønskelig Lov — henstille til de ærede Forslagsstillere at tage det under Overvejelse — mere gør jeg ikke — hvor vidt der muligt paa dette Punkt kunde være en Redaktionsændring at gøre, der kunde gøre det endnu klarere, hvad det er, Forslagsstillerne tilsigte. For dette Udtryk: „maa ikke anvendes til andet Brug“, som kunde have sin specielle Berettigelse i den ældre Lov, det ærede Medlem nævnte, kunde maasse her misforstaaes. Jeg paastaar det ikke, det er kun noget, jeg har villet gøre opmærksom paa. Det, jeg siger, er ligesom kun en Henstilling til Overvejelse, om der ikke der skulde være noget at rette en lille Smule paa, hvorved Lovens hurtige Behandling gennem Tinget saa meget mere kunde lettes, saaledes at den snarest mulig kunde blive til Lov.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sens Buxt): Det er jo ikke til at forlange, at det ærede Medlem skal være inde i Forretningsgangen i Kreditforeningerne, men hvis det ærede Medlem havde været det, vilde han ikke være kommet med sine mange Betæneligheder. Hvordan det hænger sammen paa Verne, ved jeg ikke, men for Nørrejylands Vedkommende er Forholdet det, at disse Pantebogsattester blive liggende i vedkommende Kreditforenings Arkiv. Det er jo klart, at naar vedkommende Mand faar Laan i en Kreditforening, bliver der en Sag; de almindelige Papirer, Støder, Kort og flige Ting sendes tilbage til Laansøgeren igen, hvorimod Pantebogsattesten og de løse Arealattester, hvis der er saadanne, faa Omflag om med Nummer og Mærke paa og blive liggende i Kreditforeningens Arkiv. Det ærede Medlem kunde fuldstændig have sparet sig sine Bemærkninger om, at denne Pantebogsattest vilde blive benyttet andre Steder, for det kan den ikke, da den ligger i Kreditforeningens Arkiv. Kreditforeningens Repræsentanter kunne skrive til Kreditforeningens Kontor og faa disse Papirer tilbage, hvis denne Mand f. Eks. vil have et Tillægslaan, men de faa ikke Panteattesten tilbage. Hvis det ærede Medlem havde vidst det, havde han altsaa ikke behøvet, at være saa betænkelig. Derimod forekommer det mig, at denne Lov af 8de Marts 1856 over for Brandsforsikringen meget snarere kunde have gjort Skade i det Stykke, for der antager jeg, at de vedkommende snart kunde faa Pantebogsattesten i Hænde, men det noteres jo paa Panteattesterne, at de udstedes kun til det Brug, saa jeg tror altsaa heller ikke, at det kan volde Banfælgeligheder. Vi Forslagsstillere ere som sagt gaaede saa lempeligt frem i denne Sag og hævde netop det, at vi ikke mene, at disse Attester skulle anvendes til andet end til dette specielle Brug, og det er, fordi vi ønske at faa denne Lov igennem, og derfor have vi ogsaa taget en gældende Lovs Udtryk, som vi aldrig have hørt, har voldt praktiske Banfælgeligheder. Saa den Krig, som er førtovre i Sjælland, og hvorom det ærede Medlem naturligtvis intet kan vide, i Brandkasselager i en Række af Aar, har ikke et eneste af de Angreb, som ere rettede mod Bøndernes Brandkasser af nogen Branddirektør, mig bekendt, villet pille ved Bestemmelsen om Pantebogsattesterne og sige, at den har gjort Skade og Fortræd. Derfor tror jeg heller ikke, at der er nogen Banfælgelighed forbundet dermed, men det kan saa meget mindre volde Banfælgeligheder, naar Pantebogsattesterne opbevares i vedkommende